

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНА УСТАНОВА «НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР ВИЩОЇ
ТА ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ»**

**ОСВІТНЯ ПРОГРАМА
ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ПЕДАГОГІЧНИХ І
НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ
СПЕЦІАЛЬНОСТІ 011 ОСВІТНІ, ПЕДАГОГІЧНІ НАУКИ
ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ 01 ОСВІТА/ПЕДАГОГІКА**

**Київ
2021**

УДК 371.14 (073)

Розробники програми: **Корінець Р.Я.**, експерт Офісу підтримки реформ при Мінагрополітики України, радник Національної асоціації сільсько-господарських дорадчих служб України; **Приліпко С.М.**, кандидат економічних наук, доцент, докторант кафедри публічного управління та публічної служби Національної академії державного управління при Президентові України; **Чайковська А.Б.**, завідувач кабінету навчально-методичного супроводу неперервної освіти та розвитку сільських територій, **Хрустальова О.І.**, методист кабінету навчально-методичного супроводу неперервної освіти та розвитку сільських територій (НМЦ ВФПО); **Цebro А.В.**, викладач-методист Аграрно-економічного коледжу Полтавської державної аграрної академії

Рецензенти: **Свиноус І.В.**, доктор економічних наук, професор Білоцерківського національного аграрного університету; **Мічурін Д.О.**, голова громадської організації «Українська асоціація молодих фермерів»; **Сидоренко В.В.**, доктор педагогічних наук, професор Центрального інституту післядипломної освіти ДВНЗ «Університет менеджменту освіти».

Рекомендовано Науково-методичною радою Науково-методичного центру «Агроосвіта» (протокол від 4.06.2021 № 3)

Відповідальні за випуск: завідувач кабінету **А.Б. Чайковська**, методист **Л.І. Сасенко, Ю.О. Стрішенець** (Державна установа «Науково-методичний центр вищої та фахової передвищої освіти»)

Редактор

Л.М. Талюта

©Державна установа «Науково-методичний центр вищої та фахової передвищої освіти»

Всі права охороняються. Жодна частина цього видання не може бути відтворена в будь-якій формі без письмової згоди Державної установи «Науково-методичний центр вищої та фахової передвищої освіти»

ВСТУП

Освітню програму призначено для слухачів курсів підвищення кваліфікації педагогічних (науково-педагогічних) працівників, осіб із базовою спеціальною технологічною та педагогічною освітою аграрних закладів освіти, зокрема технікумів і коледжів. Розвиток інноваційних процесів в освіті на сучасному етапі є об'єктивною закономірністю, що зумовлено інтенсивним розвитком інформаційних технологій у всіх сферах людського буття; гуманістично зорієнтованим характером взаємодії учасників освітньо-виховного процесу; необхідністю підвищення рівня активності та відповідальності педагогічного, науково-педагогічного працівника за професійну діяльність. У зв'язку з цим важливого значення набуває інноваційна діяльність викладача.

У сучасному глобалізованому суспільстві зростають вимоги до якості підготовки викладача, що є пріоритетним напрямом реформування системи освіти в Україні. Глобалізація системи освіти призводить до перегляду системи освіти, а розвиток та поширення нових технологій змінюють вимоги до фахівців та методи навчання.

Основним завданням підвищення якості підготовки та підвищення кваліфікації педагогічних працівників є приведення її до відповідності вимогам особистості, суспільства й економіки України. Особливого значення набуває оновлення змісту неперервного підвищення кваліфікації, що визначають вимоги суспільства до якості освіти педагогічних кадрів, новітні досягнення вітчизняної і світової науки і практики з урахуванням особистих потреб працівників освіти, – бути галузево зорієнтованими та враховувати регіональні особливості попиту ринку праці на фахівців.

З плином часу кадри, що працюють у закладі освіти, не завжди можуть забезпечити у повному обсязі якісні освітні послуги, а випускники закладів освіти ще не мають практичного досвіду.

У викладачів відсутні достатні знання інноваційних освітніх технологій, іноземної мови, неволодіння, а то й боязкість сучасних інформаційно-комп'ютерних технологій тощо. Для забезпечення сучасного рівня сучасного фахівця підготовка майбутнього викладача має носити випереджувальний характер. Головною умовою здійснення такої підготовки є потреба викладача в підвищенні рівня власної професійної компетентності та її реалізація в різноманітних варіантах.

Ще однією важливою умовою є практична зорієнтованість системи підвищення кваліфікації викладачів: короткотермінові курси, семінари, майстер-класи, тренінги, індивідуальне консультування тощо. Педагог має забезпечувати випереджувальне навчання відповідно до вимог, що постають у ході модернізації вітчизняної освіти, науки та виробництва. Це передбачає ґрунтовне оновлення фахових знань з урахуванням національної освітньої політики та світових тенденцій організації освітньо-виховного процесу, опанування новітніми педагогічними технологіями.

Підготовка висококваліфікованих фахівців для агропромислового

комплексу відбувається шляхом надання освітніх послуг належної якості, дотримання високих стандартів у викладанні, науковій і професійній діяльності.

Це має знайти відображення у місії закладу освіти, який має бути конкурентоспроможним, мобільним до вимог ринку праці, з професійним системним менеджментом та впливати на розвиток території, регіону, де він розташований.

Державна установа «Науково-методичний центр вищої та фахової передвищої освіти» є провайдером освітніх інновацій та сприяє підвищенню якості освіти задля сталого розвитку аграрного виробництва та сільських територій.

У цьому контексті необхідними характеристиками викладача стають:

- професійна компетентність на рівні європейських і світових стандартів, мобільність;
- конкурентоспроможність;
- творчість і відповідальність;
- гнучке, незалежне і критичне мислення;
- володіння іноземними мовами, новими інформаційними технологіями;
- здатність до діяльності в умовах невизначеності та змін;
- орієнтованість на ефективну самоосвіту;
- самовдосконалення впродовж життя.

МЕТА ТА ЗАВДАННЯ КУРСУ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ

Достатній рівень компетенції та професійності викладачів забезпечує система підвищення кваліфікації.

Зміст навчання за цією програмою підвищення кваліфікації педагогічних працівників закладів освіти спрямовано на опанування такими блоками компетентностей:

- професійно-педагогічна;
- соціально-громадянська;
- загальнокультурна;
- мовно-комунікативна;
- психологічно-фасилітативна;
- підприємницька;
- інформаційно-цифрова.

Мета підвищення кваліфікації:

- поглиблення й оновлення знань у галузі спеціальних дисциплін, активних методів і нових технологій навчання, педагогіки і психології;
- формування нових професійних компетентностей у психолого-педагогічній, науково-дослідній, організаційно управлінській діяльності;
- засвоєння інноваційних технологій, форм, методів та засобів навчання

та контролю;

- набуття досвіду формування змісту навчання з урахуванням його цільового спрямування, посадових обов'язків працівників, здобутої освіти, досвіду практичної роботи та професійної діяльності, їх інтересів і потреб;
- узагальнення досвіду професійної майстерності викладачів з урахуванням найновіших досягнень науки і техніки;
- вивчення педагогічного досвіду, сучасного виробництва, методів управління, ознайомлення з досягненнями науки, техніки і виробництва та перспективами їх розвитку;
- оцінювання можливості застосування досягнень науки і техніки, технологій та перспектив їх розвитку в педагогічній практиці;
- розроблення пропозицій щодо удосконалення освітньо-виховного процесу, впровадження у практику навчання кращих досягнень науки, техніки і виробництва;
- застосування інноваційних технологій реалізації змісту навчання, що передбачає його диференціацію, індивідуалізацію, запровадження дистанційних, інформаційно-комунікативних технологій навчання;
- створення навчально-методичних матеріалів, електронних засобів навчання для використання в освітньому процесі студентів;
- набуття навичок надання дорадчих послуг, проведення інформаційної, просвітницької роботи в регіонах, громадах;
- популяризація доктрини і принципів формального та неформального навчання на всіх рівнях.

На підвищення кваліфікації відведено 60 академічних годин (2 кредити): 52 години – аудиторні, в т.ч. – 2 год. на підсумковий контроль, 8 годин самостійної роботи,

Тематичний план є орієнтовним. Залежно від потреб слухачів та актуальності викладених питань у програму можуть вноситися зміни.

ОПИС КУРСУ

Освітня програма підвищення кваліфікації педагогічних (науково-педагогічних) працівників

Напрямок підготовки	підвищення кваліфікації
Кількість кредитів ECTS	2
Кількість модулів	9
Кількість змістовних модулів	2
Загальна кількість годин	60
Форми організації освітнього процесу та види навчальних занять, обсяг годин:	
Лекції	28
Практичні заняття (лабораторні)	24
Самостійна робота	8
Форма підсумкового контрольного заходу	залік

ОРІЄНТОВНА СТРУКТУРА КУРСУ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ

Модуль		Змістовий модуль		Обсяг годин для окремих видів навчальних занять і самостійної роботи			
№ з/п	назва	№ з/п	назва	лекції	Практичні, семінарські, тренінгові заняття	самостійна робота	разом
1	2	3	4	5	6	7	8
ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ							
1.	Загальні засади педагогічної інноватики	1.1.	Освіта як багатоаспектне поняття. Реформування освіти в Україні на різних рівнях	1	1	-	2
		1.2.	Інтеграційні процеси в професійній освіті	1	-	-	1
		1.3.	Основи педагогічних інновацій та характеристика інноваційних моделей навчання	2	2	-	4
		1.4.	Інноваційна діяльність у сучасному закладі освіти. Організаційні форми реалізації інновацій	2	1	-	3
Всього за модуль 1				6	4	-	10
2.	Новітні освітні технології	2.1.	Методика навчання та специфіка викладання дисциплін в закладах освіти	4	2	-	4
		2.2.	Якість освіти як першочергове завдання закладів освіти	2	2	-	4
Всього за модуль 2				4	4	-	8
3.	Модернізація системи оцінювання знань студентів закладів освіти	3.1.	Сучасні методи оцінювання знань	2	4	-	6
Всього за модуль 3				2	4	-	6
1	2	3	4	5	6	7	8
4.	Педагогічні комунікації	4.1.	Педагогічне спілкування як діалог. Педагогічний конфлікт: структура, сфера, динаміка, методи	4	2	-	6

			вирішення конфліктних ситуацій. Булінг в освіті. Протидія булінгу				
Всього за модуль 4				4	2	-	6
Всього годин				16	14	-	30
ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ							
1.	Сучасні освітні тренди	1.1.	Освітні тренди, інноваційні та інформаційно-комунікаційні технології	2	-	-	2
Всього за модуль 1				2	-	-	2
2.	Теоретико-методологічні засади змішаного навчання	2.1.	Технології змішаного навчання	2	2	2	6
Всього за модуль 2				2	2	2	6
3.	Теоретико-методологічні засади е-навчання	3.1.	Технології е-навчання	2	2	2	6
Всього за модуль 3				2	2	2	6
4.	Інтернет-сервіси та інформаційно-комунікаційні технології	4.1.	Навички у галузі інформації, засобів зв'язку й технологій	2	2	2	6
		4.2.	Інтернет-сервіси та інформаційно-комунікаційні технології ефективної співпраці	2	2	2	6
Всього за модуль 4				4	4	4	12
5.	Тестування як ефективна форма контролю та підвищення якості знань	5.1.	Сучасні інструменти оцінювання	2	2	-	4
Всього за модуль 5				2	2	-	4
Всього годин				12	10	8	30

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ОБСЯГ КУРСУ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ

Модуль 1. ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ ПЕДАГОГІЧНОЇ ІННОВАТИКИ

1.1. Освіта як багатоаспектне поняття.

Реформування освіти в Україні на різних рівнях

Освіта як багатоаспектне поняття.

Сучасна вища освіта України – проблеми та перспективи. Фахова передвища та вища освіта. Система освітніх стандартів України, їх структура та зміст. Поняття освітньо-кваліфікаційних характеристик (ОКХ) та освітньо-професійних програм (ОПП). Нормативне навчально-методичне забезпечення. Комплекс навчально-методичного забезпечення – структура та вимоги до складання. Професійна характеристика сучасного науково-педагогічного працівника вищої школи.

1.2. Інтеграційні процеси в професійній освіті

«Інтеграція» та «інтеграційні процеси» та їх чинники. Особливості сучасних інтеграційних процесів у професійній освіті. Сучасний стан інтеграційних процесів в українській і зарубіжній професійній освіті, зокрема проблеми інтеграції навчальної та наукової діяльності у закладах фахової передвищої освіти. Основні засади реалізації організаційно-економічних та правових передумов інтеграції освіти, науки та виробництва. Організаційні форми у сфері розвитку інтеграційних процесів освіти, науки та виробництва. Використання загальнонаукових підходів у контексті освітньої інтеграції. Аспекти професійної інтегрованої системи наукової діяльності викладача фахової передвищої освіти, неперервність науково-навчальної діяльності як вертикальної інтеграції, використання основних принципів інтеграції у професійній освіті тощо.

1.3. Основи педагогічних інновацій та характеристика інноваційних моделей навчання

Інноваційна освіта як принцип ефективного використання потенційних можливостей відомих елементів системи освітнього процесу. Основи педагогічних інновацій. Використання інноваційних методів навчання, що ґрунтуються на компетентнісному підході.

Критерії педагогічних інновацій. Інноваційні тенденції розвитку сучасної освіти. Інноваційний потенціал науково-педагогічного, педагогічного працівника. Передовий педагогічний досвід. Характеристика інноваційних моделей навчання: контекстне, імітаційне, проблемне, модульне навчання, повне засвоєння знань, дистанційне, дуальне навчання.

1.4. Інноваційна діяльність у сучасному закладі освіти. Організаційні форми реалізації інновацій

Інноваційні підходи до управління освітнім процесом у закладах освіти. Шляхи впровадження інноваційних технологій у закладах освіти різного типу. Методологічні вимоги до педагогічних технологій: концептуальність, системність, можливість управління, ефективність, відтворюваність, візуалізація. Роль інноваційної діяльності у сучасних закладах освіти. Інтерактивні методи навчання: «мозковий штурм», пресконференція, ділові ігри, інтерв'ю, дискусія, емпатія, інверсія, синектика, кейсовий метод тощо. Експеримент як форма і важлива складова інноваційної педагогічної діяльності. Досвід упровадження інтерактивних методів навчання в закладах освіти. Правове регулювання інноваційної діяльності закладів фахової передвищої освіти. Наукові організації як джерело формування та реалізації інновацій. Взаємодія наук (фундаментальні, прикладні) у процесі створення інновацій. Форми організації наукової діяльності (академічна, вишівська, галузева, виробнича, прикладна, комерційна наука). Ринкові суб'єкти інноваційної діяльності. Організаційні форми інтеграції науки та виробництва. Зв'язок інновацій, досліджень та виробництва. Формування та функціонування нових організаційних структур: науково-технологічні парки, науково-промислові консорціуми, технополіси, «фірми-інкубатори», стратегічні альянси. Форми технологічної кооперації. Науково-технічна кооперація в інноваційних процесах. Міжнародні наукові конференції як чинник інноваційної діяльності закладу освіти та активізації партнерства.

ОРІЄНТОВНІ ТЕМИ СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ

1. Своєрідність сучасної освітньої ситуації.
2. Інноваційний потенціал педагога як основна умова оптимізації освітнього процесу.
3. Роль інноваційних процесів у сучасній освіті. Специфіка інноваційного навчання та його роль у розвитку особистості.

Модуль 2. НОВІТНІ ОСВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ

2.1. Методика навчання та специфіка викладання дисциплін в закладах освіти

Навчання професійно орієнтованих дисциплін. Поняття про дидактичні принципи та особливості їх реалізації в освітньому процесі закладів освіти. Загальні поняття про методи та заходи навчання. Вибір оптимального поєднання методів навчання та специфіка їх реалізації під час вивчення професійно орієнтованих дисциплін. Удосконалення методичної майстерності науково-педагогічного, педагогічного працівників.

Методичне забезпечення закладів освіти. Проектування електронних освітніх ресурсів та підручників нового покоління.

2.2. Якість освіти як першочергове завдання закладу освіти

Забезпечення виконання першочергової місії закладами освіти: надання якісних освітніх послуг; конкурентоспроможність, мобільність до вимог ринку праці; ринково зорієнтованість з професійним, системним менеджментом; вплив на розвиток території, регіону, де він розташований.

ОРІЄНТОВНІ ТЕМИ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

1. Суть технологічності в освіті. Головні ознаки педагогічної технології.
2. Роль інновативності як здатності сприймати нове у педагогічній діяльності. Роль керівника у розвитку інноваційного потенціалу закладу освіти.
3. Модернізація системи оцінювання знань студентів закладу освіти України за міжнародними стандартами якості.

Модуль 3. МОДЕРНІЗАЦІЯ СИСТЕМИ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ

3.1. Сучасні методи оцінювання знань

Оцінювання навчальних досягнень через рівень набуття компетентностей відповідно до фаху. Модернізація системи оцінювання знань студентів закладу освіти України за міжнародними стандартами якості. Контроль за результатами навчально-пізнавальної діяльності. Засоби діагностування якості фахової передвищої освіти як складова галузевих стандартів. Загальна характеристика педагогічного тесту та тесту професійної компетенції. Тестові завдання закритої і відкритої форми. Загальні вимоги до основних видів тестів.

Комп'ютерне тестування та його можливості. Обладнання для проведення тестування. Комп'ютерні контролюючі програми для проведення поточного і підсумкового контролю знань та вмінь студентів. Електронне тестування як засіб навчання в системі дистанційного навчання.

Незалежний замір знань студентів закладів освіти за допомогою дистанційного комп'ютерного тестування.

Інші більш особистісні методи контролю знань: розгорнуті відповіді, самостійні дослідження, есе, портфоліо тощо.

ОРІЄНТОВНІ ТЕМИ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

1. Методика складання тестів та використання їх для оцінювання знань студентів.

Модуль 4. ПЕДАГОГІЧНІ КОМУНІКАЦІЇ

4.1. Педагогічне спілкування як діалог. Педагогічний конфлікт: структура, сфера, динаміка, методи вирішення конфліктних ситуацій. Булінг в освіті. Протидія булінгу

Комунікативний, перцептивний, інтерактивний аспекти педагогічного спілкування. Структура комунікативного впливу. Поняття про педагогічний діалог. Характеристики діалогічного спілкування. Бар'єри спілкування. Ускладнення, що виникають під час спілкування. Комунікативна культура педагога. Основні складові особистісно орієнтованого діалогу. Поняття про конфлікт. Основні теорії конфлікту. Педагогічний конфлікт, його характеристики, види. Структура конфліктної ситуації. Конфлікт у взаємодії педагог – студент. Міжособистісні конфлікти в педагогічному колективі. Поведінка людини в конфлікті. Педагог як посередник у конфліктних ситуаціях. Процедури вирішення конфлікту: переговори, фасилітація, посередництво, арбітрація. Методика подолання конфліктів.

ОРІЄНТОВНІ ТЕМИ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

1. Конфлікт як джерело розвитку
2. Що таке «булінг» та як з ним боротись?

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Гірник А. Конфлікти: структура, ескалація, залагодження / А. Гірник, А. Бобро. – Київ : Вид-во С. Павличко «Основи», 2003. – 172 с.
2. Грабовська С. Конфлікти без насильства / С. Грабовська, Т. Равчина. – Львів : Фонд «Україна-Європа», 2001. – 276 с.
3. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології : підручник / І. М. Дичківська. – [3-тє вид., випр.]. – Київ : Академвидав, 2015. – 304 с.
4. Енциклопедія освіти. Акад. пед. наук України / гол. ред. В. Г. Кремень. – Київ, 2008.
5. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології : навч. посіб. / І. М. Дичківська. – Київ : Академвидав, 2004. – С. 37–38.
6. Даніленко Л. І. Інноваційний освітній менеджмент : навч. посіб. / Л. І. Даніленко. – Київ : Главник, 2006. – С. 23.
7. Інноваційна діяльність: навч. вид. / за ред. Б. Б. Гладича, А. М. Стельмащука. – Тернопіль : Економічна думка, 2000. – 180 с.
8. Кравець В. Гендерна педагогіка : навч. посіб. / В. Кравець. – Тернопіль : Джура, 2003. – 416 с.
9. Кремень В. Г. Філософія освіти XXI століття / В. Г. Кремень // Освіта України. – 2002. – № 102–103. – С. 2–4.
10. Науково-технологічна та інноваційна політика: основні механізми формування та реалізації / за ред. Б. А. Каліцького. – Київ : Фенікс, 2005. – 226 с.
11. Теорія професійної підготовки спеціалістів (загальна методика) :

метод. посіб. для викл. / [Лузан П. Г., Решітник П. М., Журавська Н. С. та ін]. – Київ, 2003. – 240 с.

12. Химинець В. В. Інноваційна освітня діяльність / В. В. Химинець. – Тернопіль, 2009.

13. Шляхи активізації інноваційної діяльності підприємств : монографія / [Волков О. І., Денисенко М. П., Гречан А. П. та ін.]. – Київ : КНУТД, 2005. – 775 с.

14. Лазарев В. С. Педагогическая инноватика : объект, предмет и основные понятия / В. С. Лазарев и др. // Педагогика. – 2004. – №4. – С.16.

15. Балл Г. О. Творчість як атрибут культури і особистості. Проблеми і напрями розвитку особистісної готовності педагогічних працівників та учнів професійного ліцею до творчої та інноваційної діяльності : зб. наук.-метод. матеріалів / Г. О. Балл ; за ред. А. П. Красовського, В. В. Рибалки]. – Київ : ШППО АПН України та УПТО ГУОН КМДА, 2006. – С. 19–26.

16. Ігнатович О. М. Психологічні основи розвитку фахової інноваційної культури педагогічних працівників : монографія. – Київ : ТОВ «Центр навч. літ-ри», 2009. – 287с.

17. Ігнатович О. М. Психологічна структура динаміки інноваційної діяльності педагогічних працівників / О. М. Ігнатович // Педагогічний процес : теорія і практика : зб. наук. пр. – Київ, 2007. – Вип. 2. – С. 198–208.

18. Оцінювання та відбір педагогічних інновацій : теоретико-прикладний аспект : наук.-метод. посіб. – Київ : Логос, 2001. –185 с.

19. Цехмістрова Г. С. Методика викладання у вищій школі : навч. посіб. для студентів магістратури вищих начальних закладів / Г. С. Цехмістрова, І. М. Кравченко. – Київ, 2014. – 328 с.

ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ

Модуль 1. СУЧАСНІ ОСВІТНІ ТРЕНДИ

1.1 Освітні тренди, інноваційні та інформаційно-комунікаційні технології

Шляхи впровадження в освітній процес інноваційних та інформаційно-комунікаційних технологій. Розумні цифрові технології в освіті. Технології STEM-освіти. Телекомунікаційні методи навчання. Освітні технотрейди (3D друк, вбудовані системи, робототехніка тощо).

Модуль 2. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ

2.1. Технології змішаного навчання

Змішане навчання. Моделі змішаного навчання. Ресурси для створення е-контенту та критерії його оцінювання. Можливості віртуальних дошок,

сервісів створення інфографіки, ментальних карт, підготовки дидактичних матеріалів, презентацій (SWAY, Prezi, Powtoon та ін), публікацій тощо.

ОРІЄНТОВНІ ТЕМИ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

1. Створення освітніх електронних ресурсів різного формату: тестових, мультимедійних, аудіо, відео.

Модуль 3. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ Е-НАВЧАННЯ

3.1. Технології е-навчання

Етапи технології електронного навчання. Міжнародний досвід упровадження е-навчання. Використання е-навчання під час підготовки дорослого населення.

ОРІЄНТОВНІ ТЕМИ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

1. Створення електронних освітніх ресурсів: електронних підручників та посібників, відеолекцій, відкритих онлайн-курсів.

Модуль 4. ІНТЕРНЕТ-СЕРВІСИ ТА ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ

4.1. Навички у галузі інформації, засобів зв'язку й технологій

Навички ХХІ століття та освіта. Інтернет-сервіси та інформаційно-комунікаційні технології ефективної комунікації. Технології мобільного навчання. Використання власних мобільних пристроїв (девайсів) у процесі навчання.

4.2. Інтернет-сервіси та ІК технології ефективної співпраці

Ресурси Blogger, Skype, Hangouts, Google Apps, Вебінари, Вікі технології. Хмарні технології в освіті. Інформаційне освітнє середовище закладу освіти. Система управління навчанням Moodle. Соціальні мережі.

ОРІЄНТОВНІ ТЕМИ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

1. Добір Інтернет-сервісів та інформаційно-комунікаційних технологій для формування у студентів навичок ХХІ століття.

2. Розробка власного проекту з використанням інформаційно-комунікаційних та хмарних технологій.

Модуль 5. ТЕСТУВАННЯ ЯК ЕФЕКТИВНА ФОРМА КОНТРОЛЮ ТА ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ЗНАНЬ

5.1. Сучасні інструменти оцінювання знань

Вимоги до тестових завдань. Системи електронного тестування. Функціональні можливості. Інтернет-сервіси та інформаційно-комунікаційні технології для діагностування навчання. Сучасні інструменти оцінювання. Формувальне оцінювання.

ОРІЄНТОВНІ ТЕМИ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

1. Використання сучасних засобів діагностування освітніх результатів.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Бирик С. П. Словник іншомовних слів: тлумачення, словотворення та слововживання / С. П. Бирик, Г. М. Сюта. – Харків : Фоліо, 2006. – 623 с.
2. Биков В. Ю. Моделі організаційних систем відкритої освіти : монографія / В. Ю. Биков. – Київ : Атіка, 2009. – 684 с.
3. Биков В. Ю. Технології хмарних обчислень-провідні інформаційні технології подальшого розвитку інформатизації системи освіти України / В. Ю. Биков // Комп'ютер у школі та сім'ї. – 2011.(1). – С. 3-11.
4. Вдовичин Т. Я. Застосування технологій відкритої освіти для інформатизації навчального процесу / Т. Я. Вдовичин, А. В. Яцишин // Інформаційні технології в освіті. – 2013. – Вип. 16. – С. 134-140.
5. Гончаренко С. У. Український педагогічний енциклопедичний словник / С. У. Гончаренко. – [2-е вид, допов. і випр.]. – Рівне : Волинські обереги, 2011. – 522 с.
6. Жалдак М. І. Про деякі методичні аспекти навчання інформатики в школі та в педагогічному університеті / М. І. Жалдак // Наукові записки Тернопільського національного університету. Серія: Педагогіка, 2005. – № 6. – С. 17–24.
7. Заболотний В. Ф. Дидактичні засади застосування мультимедіа у формуванні методичної компетентності майбутніх учителів фізики : автореф. дисерт. на здобуття наук. ступеня докт. пед. наук: спец. 13.00.02 «Теорія та методика навчання (фізика)» / В. Ф. Заболотний. – Київ, 2010. – 38 с.
8. Засоби інформаційно-комунікаційних технологій єдиного інформаційного простору системи освіти України : монографія / [Лапінський В. В., Пилипчук А. Ю., Шишкіна М. П. та ін.] ; за наук. ред. проф. В. Ю. Бикова. – Київ : Педагогічна думка, 2010. – 160 с.
9. Коваль Т. І. Підготовка викладачів вищої школи: інформаційні технології у педагогічній діяльності : навч.-метод. посіб. / Т. І. Коваль. – Київ : Видав. центр НЛУ, 2009. – 380 с.

10. Коваль Т. І. Підготовка викладачів вищої школи: інформаційні технології у педагогічній діяльності : навч.-метод. посіб. / Коваль Т. І., Сисоєва С. О., Сущенко Л. П. – Київ : Вид. центр КНЛУ, 2009. – 380 с.
11. Козлакова Г. О. Теоретичні і методичні основи застосування інформаційних технологій у вищій технічній освіті : монографія / Г. О. Козлакова. – Київ : ІЗМН, ВПОЛ, 1997. – 180 с.
12. Козяр М. М. Віртуальний університет : навч.-метод. посіб. / Козяр М. М., Зачко О. Б., Рак Т. Є. – Львів : Львів. Держ. ун-т безпеки життєдіяльності, 2009. – 168 с.
13. Кремень В. Г. Інформатизація освіти – провідний напрям підвищення результативності навчального процесу / В. Г. Кремень // Комп'ютер у школі та сім'ї. – 2011.(1). – С. 3-6.
14. Спірін О.М. Критерії і показники якості інформаційно-комунікаційних технологій навчання / О.М. Спірін // Інформаційні технології і засоби навчання. 2013. №1 (33). – [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://lib.iitta.gov.ua/826/1/788-2634-1-PB.pdf>.
15. Шишкіна М. П. Проблеми інформатизації освіти України в контексті розвитку досліджень оцінювання якості засобів ІКТ / Шишкіна М. П., Спірін О. М., Запорожченко Ю. Г. // Електронне фахове видання. Інформаційні технології і засоби навчання. – № 1 (27). – 2012. – [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://journal.iitta.gov.ua/index.php/itlt/article/view/632/483>
16. Education, Audiovisual and Culture Executive Agency (EACEA P9 Eurydice). Key Data on Learning and Innovation through ICT at School in Europe 2011. – Brussels, 2011. – 118 p. – [Електрон. ресурс] – Режим доступу: http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice/documents/key_data_series/129en.pdf
17. Recommendation of the European Parliament and of the Council on key competences for lifelong learning. – [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: http://europa.eu/legislation_summaries/education_training_youth/lifelong_learning/c_11090_en.htm. 11. Anderson J. ICT transforming education: A regional guide / Jonathan Anderson. – UNESCO, 2010. – 130 p.
18. The role of ICT in Western Australian Education: Living and Working in a Digital World / Janet Woollard. – Parliament of Western Australia, Perth, 2012. – 111 p.
19. The Vision for ICT in Education – Toward the Creation of a Learning System and Schools Suitable for the 21st Century. – Ministry of Education, Culture, Sports, Science and Technology of Japan, 2011. – 44 p.